

I Klassisen Akupunktion yhteisön vastine Iltalehden toimitukselle (3.9.2007)

Alla oleva on vastine toimittaja Hilikka Tienhaaran artikkeliin "Uskomushoitojen villilänsi", joka julkaistiin Iltalehdessä ke 29.8.2007. Iltalehden artikkelin voi lukea avamaalla tämän linkin.

Kaikkialla länsimaissa ihmiset ovat ottaneet aktiivisemmän roolin oman terveytensä hoidossa. Valinnoillaan he haluavat myötävaikuttaa omaan hyvinvointiinsa ja terveyteensä. National Health Interview Survey:n mukaan 2,1 milj.aikuista amerikkalaista sai vuonna 2002 akupunktiohoitoa. (Barnes P, Powell-Griner E, McFann K, Nahin R, Cdc Advanced Data Report#343, Complementary and Alternative Medicine Use Among Adults: United States, 2002. May 27, 2004).

Akupunktio ja kiinalainen lääketiede ovat noin 3000-4000 vuotta vanha menetelmä, joka on edelleen käytössä sekä itä- että länsimaissa. EU on lisännyt terveysohjelmaansa v. 2007 vaihtoehtoishoidot, koska miljoonat eurooppalaiset käyttävät niitä. Vaihtoehtoishoitopalvelujen tarjontaa näyttää säätelevän sama kysynnän ja tarjonnan laki kuin muutakin kuluttamista. Vaihtoehtoishoitojen tarjonta tyydyttää olemassa olevia tarpeita.

Hilikka Tienhaara kirjoittaa: "Lääkäreiden suhtautuminen vaihtoehtoishoitoihin on nuivaa, koska hoitojen tehosta ei ole näyttöä."

Vaihtoehto- ja täydentävien hoitojen tieteellistä tutkimusta tehdään mm. Tromsan yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa Norjassa (Det Medisinske Fakultet, Universitet I Tromsa, www.nafkam.no). Yhdysvaltalaisen tutkimuksen mukaan myös lääkäreiden suhtautuminen ns. 'uskomushoitohin' on muuttumassa. Tutkimuksessa noin puolet reumalääkäreistä piti 'uskomushoitoja' kuten akupunktiota, hierontaa ja erilaisia elektromagneettisia menetelmiä hyväksyttävänä hoitomuotona. Kysely tehtiin 2000:lle satunnaisesti valitulle reumalääkärille, joilta kysyttiin suhtautumista 22 erilaiseen hoitomuotoon. (Uutispalvelu Duodecim: Archive of Internal Medicine 2002, 162:766-770).

Yksityiset- ja terveyskeskuslääkärit ovat Suomessa noin 20-30 vuoden ajan käyttäneet hoitojensa tukena akupunktiota ja homeopatiaa. Akupunktiosta on hyväksytty myös virallisen terveydenhoidon osaksi ns. NADA-protokolla alkoholismin ja huumeriippuvuuden vieroitukseen A-klinikoilla.

LKL:n varapuheenjohtaja, lääkäri Merja Riska on todennut mm seuraavaa: "Suomen laissa ja EU-direktiivissä potilaan oikeuksiin kuuluu oikeus saada tietoa erilaisista hoitovaihtoehdoista ja oikeus valita hoitaja ja hoitomuodot." (Voi Hyvin-lehti 3/2007).

"Vaihtoehtoishoitoja ei tarvittaisi, jos koululääketiede aina toimisi ja vaihtoehtoishoitoa pidettäisiin täydentävänä hoitomuotona eikä uhkana." (Merja Riska, Puoskarius tänään - tarvitaanko lakia -seminaarissa 29.8.2007, HBL 31.8.2007).

Toimittaja Hilikka Tienhaara kirjoittaa, "jos joku tekee diagnooseja ilman lääkärikoulutusta, kyse on puoskaroinnista."

Turun hovioikeus antoi vuonna 1993 päätöksen, jonka mukaan koulutettu akupunktiohoitaja ei harjoita laitonta lääkärintointia Suomessa.

Terveyskeskustelussa on pitkälti kyse siitä, haluaako Suomi olla yksiarvoinen vai moniarvoinen yhteiskunta terveydenhoidon alalla. Moniarvoisuus merkitsee vapautta, kansalaisoikeuksien kunnioitusta ja edistyskäsilyyttä.

Klassisen Akupunktioyhteisön puolesta,

Pirkko Hiilamo
Koulutettu kiinalaisen lääketieteen terapeutti
Dipl. naturopaatti

Tuire Laine
Koulutettu kiinalaisen lääketieteen terapeutti
Diplomate of Master Tung's Acupuncture(ITARA)

www.klassinenakupunktio.org

II Kouluttaja Anu Rusasen vastine Kirkko ja Me-lehden julkaisemaan toimittaja Juha Hännisen artikkeliin uskomushoidoista(8.8.2007)

Kaikki luontaislääkintä ei ole huuhaata

Juha Hänninen kritisoi kolumnissaan (K&K 8.8.) luonnonlääketiedettä eli nk. uskomushoitoja. Hänen mielestään luonnonlääketieteen näkemykset ihmiselimestöstä ovat ”omaperäisiä”, hoitojen tehokkuudesta ei ole näyttöjä ja ne ovat suuren luokan bisnestä.

Luontaislääkinnän piiristä löytyy monenlaisia ja monen tasoisia hoitoja. On asiantuntematonta nimittää niitä kaikkia ”uskomuslääkinnäksi”.

Hänninen kritisoi tutkimustulosten puuttumista aivan oikeutetusti. Olisi todella hienoa, jos rahoittajat innostuisivat tukemaan muutakin kuin koululääketieteen tutkimusta. Mutta – bisneksestä puheen ollen – mitäpä hyötyä siitä olisi rahoittajille esimerkiksi lääketieteellisyydessä?

Hoidon tehokkuutta voidaan tietenkin mitata käytännössä. Yhtälö on yksinkertainen: jos on tuloksia, on asiakkaita, sillä viesti hyvästä hoidosta kulkee eteenpäin. Hoitoihin tyytymättömät jättävät hoidot yleensä kesken ja etsivät apua muualta. Luulisin, että aika harva tätä työtä tekee bisnesmielessä.

Avoin keskustelu ja yhteistyö (ei ylimielisyys) eri hoitomuotojen välillä palvelisi parhaiten kaikkien etua. Oppia voisi ottaa Saksasta, jossa mm. homeopatia on arvostettu hoitomuoto lääketieteen rinnalla.

Nykytieteen kuva maailmasta ja sen ilmiöistä on aina vajavainen. Sata vuotta sitten lääkärit pitivät huuhaana pestä kädet leikkausten välillä. Miltä näyttääkään tieteen maailmankuva tästä sata vuotta eteenpäin? Pystytäänkö silloin mittaamaan sitä, mitä monet herkät ihmiset jo tuntevat aisteillaan – kehon omaa, parantavaa energiaa?

Anu Rusanen
Akupunkturisti

(Vastine on julkaistu Kirkko ja Kaupunki -lehden mielipidipalstalla 22.8.2007).